rastlo. On je tudi v vrste sadil odraščene breste, Gruščevo trdo drevo in trnjine slive noseče, Javore tud, da osenčje dajali bi družbi veseli.“ Tako slika in preslavlja miločutni Virgil starčka vrtnarja.

Kako imenitno in važno za gospodarstvo je pridelovanje sočivja, naj tukaj le bolj memo gredé omenim. Z lopato obdelána zemlja, dobro pognojena in na druge načine vzboljšana daje take pridelke, da se more cela rodovina na $^1/_4$—$^1/_2$ hektari zemljišča prerediti. Spominjam se iz dijaških let na Dunaji takega vrtnarja, ki ni imel več ko $^1/_4$ orala zemljišča, na kterem je stala še hišica, v kteri je vrtnar z ženo, hčerjo in deklo vred stanoval in to zemljišče je vse prav dobro priredilo. Niso ničesar stradali. V nobeni drugi panogi kmetovalstva se ne da vsaka tudi najmanjša moč do zadnje pičice izporabiti kakor ravno pri sočivarstvu. Nobeno drugo delo ne poplača tako popolno trud človeškega uma in roke.

Konjerejsko društvo štajersko sklenilo je, Travniško planino pri Gornjem gradu vzeti v najem in jo prirediti žrebetom v planinski pašnik. Najem velja 6 let in potem zopet 6 let, ako se grajščini .gornjegrajskej dovoli 25% čistega dobička; g. Kavčič v Sevnici je prejel 15 gl. podpore, da napravi okol za žrebeta. Konje in voze prešteti je vlada zaukazala. Delo se ima završiti do 20. februarja t. l. Konjerejskemu društvu pristopili so gospodje: Fr. Cukala v Gomilskem, Jožef Jarc v Gornjem gradu in Davorin Čulek v Središči.

Štajersko deteljno seme je na ceni precej zgubilo, ker ima v sebi več ali menje semena od nevarne in škodljive predenice. Zato kupujejo kmetovalci čisto deteljno seme od inod. Takšno seme ponuja šola v Rovtah na Kranjskem, pošta Logatec ali Loitsch a. d. Südbahn. Cena je 65 gold. za 100 kilo. Mnogo štajerskih posestnikov, med njimi tudi grof H. Attems, so si iz Rovt naročili semena, ker še ondi ne poznajo predenice.

Vinorejska šola v Mariboru ima dne 13. in 14. februarja javno skušnjo, vselej od 9—12 ure dopoludne.

V Kaniži na Ogerskem velja belo vino, čisto pretočeno 7—8 gl., rudeče pa 6—7 gl. hektoliter.

Sejmi na Koroškem: 20. februarja: v Kutarčah; 22. februarja: Gornji Drauberg; na Kranjskem: 12. februarja: v Motniku; 14. februarja: v Dobu, Dobrovi, št. Lambertu, Razdrtem; Žerovnici; 18. februarja: v Tržiči; na Hrvatskem: 14. februarja: Samobor, Križevci in Sarvaš; 15. februarja: Zdenci; 17. februarja: Koprivnica; 21. februarja: Brod, Zemun.

Dopisi.

Iz ptujskega okraja. (Posojilnica.) Večkrat se je uže povpraševalo, ali uže bodemo skoraj imeli tako teško pogrešano in silno zaželeno posojilnico za ptujski okraj; ali še pravila vedno niso potrjena? Saj je uže vendar toliko časa preteklo, odkar so se predložila sl. namestniji grašškej! Ali se v tej zadevi ne bi dalo nič storiti, da se brže dožene? Če se dobro spominjam, hodili so ptujski nemškutarčki celo osebno v Gradec prosit, naj slavna namestnija ne dovoli take posojilnice, katera bi jim iztrgala našega kmeta iz krempljev, katerega sedaj skubijo, kakor jastreb goloba. Kakor je videti, jihovi koraki niso bili brez vsega vspeha. Če več ne, dosegli so vsaj toliko, da se početek posojilničin vleče, kakor kurje črevo. I to jim je jako na hasek, kajti tako še imajo vedno časa in prilike, odirati kmete. Kaj pa, ko bi šli nekateri naši narodni okrajni zastopniki k sl. namestniku, mu razložili, kako je s to posojilnico, ter ga prosili, naj ukaže, da oni gospod, ki ima pravila v rokah, in ki tako dolgo odlaša, vendar enkrat stvar dokonča. Vsaj uže mora na prst debel prah na pravilih ležati, če jih niso uže molji pojeli, J. D.

Iz Celja. (Pogreb.) V Celji so 30. p. m. slovesno pokopali gosp. Gustav A. Uhlicha, posestnika Rimskih toplic, ki je zarad svoje gostoljubnosti in prijaznosti daleč okrog slovel. Pokojni, ki je nekaj dni črez 50 let živel, bil je ubožčekom velik dobrotnik, ti in šolska mladež zgubili so radodarnega podpornika. Nam ni bil nasprotnik. — Naj v miru počiva!

Iz Slovenskih goric. (Dva priporočbe vredna lista.) Čast. o. Frančiškani v Gorici izdajajo list: „Cvetje z vrtov sv. Frančiška.“ Ta list je letos praznično opravljen, da bolje počasti sv. Frančiška za sedemstoletnico njegovih svetih redov. Naj bi naše slovensko ljudstvo ob taki priliki tega velikega dobrotnika človeštva vredno počastilo s tem, da bi se prav v obilnem številu naročilo na ta list, ki ima namen, njegove svete rede priporočevati in njegovo apostolsko delo nadaljevati med Slovenci. Ta list si lehko vsak naroči, kteremu je mari za svete reči (velja za celo leto 70 kr.) Tudi se dobita do zdaj izdana dva letnika 1880 in 1881, vsaki po 70 kr. — Drugi nič manje čislani list je „Gospodarski list“, kterega izdaja c. kr. kmetijska družba v Gorici. Ta list se gorko priporoča vsem branja zmožnim kmetovalcem. On prinaša izvrstne sestavke za poduk gospodarjem. Začel je ta list izhajati v zvezkih vsak mesec enkrat in stane za celo leto 1 gl. 20 kr. Dozdaj izišle številke se še dobivajo za 60 kr. Res mala cena za list, ki toliko koristnega prinaša. Zadnji list (št. 6) je prinesel te-le sestavke: Vinogradarjem, pa tudi vinokupcem. — Vinska letina po svetu. — Kmetijski novičar. — Nov živinozdravnik. — Ali so živali zanesljivi preroki vremena? — Avstrijski shod sadjerejcev. — Občinskim gospodarskim svetom. — Našim živinorejcem. Iz tega lehko vsak sprevidi, koliko dobrega gradiva da prinaša ta list. Goričan.

Iz Rečičkega polja. (Gornje-savinjska posojilnica v Mozirji) imela je 2. t. m. svoj letni občni zbor. Sprejelo se je več predlogov, med njimi predlog, „šolam v Rečici, Nazaretu in Gorici po 10 gl., v Mozirji pa 20 gl. darovati.“ Hvala! — Dalje sprejel se je tudi predlog, izdavatelju „Mira“ 20 gl. poslati, da naj 20 iztisov ovega lista bratom, Koroškim Slovencem po svojem mnenji razdeli.“ Živijo! — Najvažnejši predlog, kterega je odbor stavil, je pa bil nasvet, za znižanje obresti od oddanih posojil“. A žalibog, ta splošni nasvet ni bil sprejet, kajti predlog nekega uda, naj se obresti za oddana posojila na 10% samo udom (kterih je samo kacih 30), zniža, se je z veliko večino sprejel, akoravno so se gosp. A. G., A. T. in J. T. krepko za nasvet potegovali, „naj se obresti tudi neudom znižajo“, kazajoč na rezervni fond, kteri je v teku 7letnega delovanja posojilnice na zelo visoko svoto 13.449 gold. 93 kr. narastel. — V imenu ljudstva izrekam ovim trem gosp. udom, ki so se za splošno znižanje 12%nih obresti zraven vpisnine 2% krepko potegovali, najtoplejšo zahvalo! — Narodnjaki, udi posojilnice! spomnite se ubogega slovenskega ljudstva, pomagajte mu s tem, da mu proti nizkim obrestim denar posojujete, ker ako je ljudstvo materijalno uničeno, uničeno je tudi za narodnost! Narodnjak.

Iz št. Jakobske fare v Rožu na Koroškem. G. Valentinič Vam piše, da moje poročilo o pogrebu učitelja g. Wuzelle v 51. štev. „Slovenskega Gospodarja“ minolega leta ni resnično, ter da on ni zaukazal učiteljem nemške nagrobnice. Vi pa me prosite pojasnila. Tukaj ga imate! Stal sem pri pogrebu blizu učiteljev — pevcev, in dobro sem videl, da je g. Valentinič potegnil iz svojega žepa notne liste, ter jih razdelil med učitelje. Videl sem dalje, da je g. Valentinič vodil nagrobno nemško petje in po končanej nagrobnici liste zopet pobral in spravil, kar svedoči, da so le ti listi morali biti njegova last. Rad bi se bil tudi prepričal, je-li na notnih listih tudi slovenska beseda podložena, pa mi zaradi gnječe ni bilo mogoče prav do pevcev priti. Poizvedel pa sem pozneje, da je na omenjenih listih bila samo nemška beseda podložena, toraj je bilo uže s tem slovensko petje čisto izključeno. Ali je kateri izmed učiteljev oporekal nemškemu petju, nam ni znano, toraj kaj takega trditi ne moremo. Ako pa promislimo, kdo da je g. Valentinič, moremo sklepati, da mu učitelji oporekati niso mogli — niso smeli. Mi smo in bodemo tega mnenja, da je bil ta zaukaz — „ein stiller Befehl“, rekel bi Nemec — toliko časa, dokler nam g. Valentinič ne dokaže: 1. da on ni vodil nagrobnega petja, 2. da on ni razdelil pevskih listov in 3. da ni bila na le-tih listih samo nemška beseda podložena. Čudno pa se nam dozdeva le-to opravičevanje g. Valentiniča. Kakošen namen neki ima? Morda hoče g. V. približati se narodnej našej stranki, katerej je nekdaj pripadal, a jo pozneje zapustil, ter pobegnil v tabor „nemških liberalcev“, „fakcijoznih protivnikov“ sedanje vlade, katere so naš presvitli cesar pred kratkim tako trdno obsodili. Ako g. Valentinič kaj takega namerava, mu odločno povemo, da naj le ostane pri svojih Nemcih, narodna naša stranka ne mara zanj, ona potrebuje le trdnih narodnih mož, a ne kukavic. Toliko v pojasnjenje!

Iz Pišec. (Iz občinskega odbora) je pred nekaj tedni odbornik I. volilnega razreda izstopil, ter na njegovo mesto Anton Teodorovič, posestnik v Palovasi, vstopil. Temu nasproti je Franc Škof, posestnik tudi v Palovasi, ki pa je drugi namestnik in drugega volilnega razreda, vložil dvakrat na slavno c. k. okrajno glavarstvo v Brežicah pritožbo, da bi on imel izstopivšega nadomestiti. Glavarstvo pa dá občini nalog, Francu Škofu naznaniti, da zgoraj imenovani A. T. je po pravilnem potu izstopivšega nadomestil. Ker je pa g. Škof res prebrisana glava, v nemški pisavi in v vsaki zadevi izurjen, izjavimo, da ga, ker se tako silno za odbornikovo službo poganja, ako bi ga kje pri kakem občinskem odboru potrebovali, radi odstopimo. Morebiti se še izuri ali „sprakticira“ in utegne pri nas še kaj več postati. Tudi bi se dalo povedati, kako se je izvrstno obnašal pri volitvi občinskega odbora proti našim čestitim duhovnikom! Pišečan.

Iz Središča. V torek 24. p. m. zvečer ukradli so cigani Obriškemu posestniku in krčmarju Rakušu 3 lepe konje, vredne kakih 700 gl. Konji še niso bili krme, ki se jim je za večer položila v jasli, tako imenovanega „obroka“ povžili. Iz tega se vidi, da so tatinski cigani že precej rano zvečer odgnali konje. Na dveh krajih so podrli plot, da so od zaja prišli na cesto. Več dni so se zdržavali uže v Trnovcih unkraj štajarsko-magjarske meje. Pretekli teden je več precej gosposko oblečenih ciganov prišlo v neko tukajšnjo hišo, ter so tám brez vsega straha in sramežljivosti pripovedovali o svojem tatinskem delovanji. Pravili so, da na hrvatskih in magjarskih sejmih večkrat po več sto goldinarjev nakradejo, da pa na Štajerskem moški le do Mure pri Radgoni po sejmih hodijo, ker dalje gori jim bečki in grački tatovi delo in zaslužek kvarijo, ki ljudem žepe režejo in denarje jemljejo, „tega pa mi ne delamo“, je rekel star cigan. Svoje žene pa ciganice, celo po naši šegi preoblečene, na sejme okolo Celja pošiljajo, med Nemce pa ne, ker jih tam hitro spoznajo in zaprejo. Tako so tedaj cigani sami pripovedovali. Namen teh vrstic je, župane in poprek vse občinstvo opozoriti, da na sejmih pazijo na vsakega sumljivega človeka, zlasti na ženske, ter po žandarje pošljejo in hitro zapró. Cigan živi le od tatvine.